

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat hij op 22 september 2006 door ambtenaren van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid in zijn woning is aangehouden, terwijl de toezegging was gedaan dat politieambtenaren bij hem thuis zouden komen om aangifte op te nemen ter zake mishandeling.

Voorts klaagt verzoeker erover dat hem op het politiebureau medische zorg is onthouden, waardoor hij blijvend letsel aan zijn linkerhand heeft overgehouden.

Beoordeling

Algemeen

1. Bij brief van 15 december 2006 schreef verzoeker een brief aan de beheerder van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid waarin hij melding maakte van een incident op 22 september 2006. Na een eerder conflict met een Bijzonder Opsporingsambtenaar (BOA) van Staatsbosbeheer, naar aanleiding waarvan de BOA aangifte jegens verzoeker deed wegens bedreiging, raakte verzoeker die dag opnieuw in conflict met deze BOA toen hij in het bos met zijn echtgenote en honden aan het wandelen was. Verzoeker stelde dat de BOA fysiek geweld jegens hem had gebruikt en dat hij bij thuiskomst de politie had gebeld om het voorval te melden en te vragen wanneer hij aangifte zou kunnen doen. Volgens verzoeker werd hij later door de politie teruggebeld met het bericht dat er iemand onderweg was om zijn aangifte op te nemen. Vijf minuten later stonden er vier politieambtenaren, twee politieauto's en een hond aan zijn deur om hem vervolgens in het bijzijn van zijn echtgenote en baas (die toevallig op bezoek was) aan te houden wegens mishandeling, aldus verzoeker.

Voorts stelde verzoeker dat hij tijdens het vervoer naar het politiebureau had aangegeven dat zijn ringvinger tijdens het incident met de BOA uit de kom was geschoten en dat zijn vinger veel pijn deed. Op het politiebureau in Geldermalsen had verzoeker om een arts gevraagd. Na erg lang wachten reed de politie uiteindelijk met hem naar het politiebureau te Tiel, aangezien de arts niet naar Geldermalsen wilde komen. Daar werd verzoeker door "een man met een EHBO-diploma" gezien, die constateerde dat verzoekers vinger uit de kom was. De man zou tegen de politieambtenaren hebben gezegd dat met de behandeling kon worden gewacht, zolang de behandeling maar niet langer zou plaatsvinden dan zes à acht uur na het voorval.

Nadat verzoeker in vrijheid was gesteld, is hij alsnog in het ziekenhuis behandeld, waar men vier uur bezig is geweest om zijn vinger in de kom te zetten. Aangezien dit niet lukte, is verzoeker de volgende dag geopereerd, en is zijn gehele onderarm voor zo'n vier weken gegipst. Hierdoor heeft hij zijn werk niet goed kunnen uitvoeren en inkomsten gemist, aldus verzoeker.

Verzoeker stelde dat hij twee van zijn vingers nog steeds niet kon gebruiken en vroeg zich af of het ooit wel helemaal goed zou komen.

Verzoeker klaagde over de disproportionele wijze van aanhouding door vier politieambtenaren en een politiehond en over het feit dat hij urenlang is genegeerd, terwijl hij zichtbaar pijn leed.

2. Nadat de politie had geprobeerd verzoekers klachten op informele wijze op te lossen, liet verzoeker weten hiermee niet tevreden te zijn en de klachten aan de korpsbeheerder te willen voorleggen.

Hierop vroeg de korpsbeheerder aan de klachtencommissie om aan hem advies uit te brengen over de wijze waarop de klacht moest worden afgedaan. In dat kader hield de klachtencommissie op 24 april 2007 een hoorzitting, waarbij alle betrokkenen werden gehoord.

2.1 Verzoeker verklaarde tijdens de hoorzitting het zeer onbevredigend te vinden dat hij door de politie met een leugentje om bestwil was thuisgehouden. Als hij van de plannen tot aanhouding op de hoogte was geweest, was hij niet thuis blijven wachten. Voorts stelde verzoeker de wijze van aanhouding erg overdreven te vinden; op deze wijze worden alleen seriemoordenaars opgepakt, aldus verzoeker.

Verder nam verzoeker het de politieambtenaren zeer kwalijk dat zij hem op het politiebureau hadden vastgezet terwijl zijn vinger uit de kom was. Zij hebben hem één tot anderhalf uur lang adequate medische zorg onthouden. Verzoeker gaf aan nog steeds last van zijn vinger te hebben.

2.2 Betrokken politieambtenaar J. verklaarde tegenover de klachtencommissie dat zijn collega K. en hij op 22 september 2006 de melding kregen dat zich een conflict had voorgedaan tussen verzoeker en een BOA en dat zij toen naar de BOA zijn gereden. Aldaar troffen zij collega E. aan. J. verklaarde dat zij inmiddels verzoeker aan de telefoon hadden gekregen en dat zij hem hadden meegedeeld dat hij niet alleen slachtoffer maar ook verdachte was in verband met de aangifte van de BOA en dat verzoeker op hen moest wachten. Verzoeker zou immers aangehouden kunnen worden, desnoods als hij met zijn auto op de snelweg reed, aldus J. Volgens J. moet verzoeker toen begrepen hebben dat hij de kans liep als verdachte aangehouden te worden.

J. verklaarde voorts dat K. en hij verzoeker in zijn woning hebben aangehouden. Omdat er een surveillancehond in hun dienstauto werd vervoerd, konden zij geen verdachte vervoeren. Deze hond is tijdens de aanhouding in de auto gebleven. Vervolgens is collega E. gekomen, waarna collega K. en verzoeker in de dienstauto van E. hebben plaatsgenomen en E. met hen naar het politiebureau is gereden, aldus J.

J. verklaarde verder dat omdat verzoeker veel last van zijn vinger had, K. en hij op het politiebureau contact met de GGD hebben opgenomen om te vragen of er een arts kon komen. Hiervan hebben zij hulpofficier W. in kennis gesteld.

2.3 Betrokken politieambtenaar K. verklaarde tegenover de klachtencommissie dat zijn collega J. en hij verzoeker telefonisch hebben laten weten dat verzoeker thuis op hen moest wachten. Volgens K. hebben zij verzoeker gezegd dat wanneer hij toch weg zou gaan, ze hem wellicht zelfs op de snelweg zouden kunnen aanhouden.

K. verklaarde voorts dat zij, zoals beloofd, een arts hebben gewaarschuwd, maar dat ze het niet konden helpen dat deze niet direct wilde komen.

2.4 Tijdens de hoorzitting verklaarde politieambtenaar E. dat hij ter plaatse de BOA heeft gesproken en vervolgens naar verzoekers woning is gereden, waar zijn collega's J. en K. reeds waren. Verzoeker en K. zijn beiden in zijn dienstauto gestapt en hij is naar het politiebureau gereden.

Voorts verklaarde E. dat zij via de meldkamer de GGD om medische zorg hebben gevraagd.

2.5 Betrokken hulpofficier van justitie W. verklaarde tegenover de klachtencommissie dat verzoeker aan hem was voorgeleid. Volgens W. had verzoeker pijn aan zijn vinger en W. wist dat zijn collega's al een arts hadden gewaarschuwd.

W. verklaarde voorts dat hij ook zelf via de meldkamer met een arts heeft gesproken. Na de toestand van de vinger omschreven te hebben, kreeg hij van de arts te horen dat verzoeker in elk geval binnen acht uur in een ziekenhuis naar zijn vinger moest laten kijken. Toen W. weer terugkwam bij verzoeker, bleek verzoeker zoveel pijn te hebben dat W. opnieuw met de arts heeft gebeld. W. verklaarde dat de arts ten slotte bereid bleek om naar het politiebureau te Tiel te komen, waarna politieambtenaar S. met verzoeker naar Tiel is gereden.

2.6 Betrokken politieambtenaar S. verklaarde tijdens de hoorzitting dat hij verzoeker die bewuste dag heeft verhoord en dat hij tijdens het verhoor zag dat verzoekers vinger krom stond. Volgens S. heeft hij aangedrongen op een bezoek door de arts. Hij heeft het verhoor onderbroken om met verzoeker naar Tiel te rijden, waar een arts bereid was om naar verzoekers vinger te kijken.

3. De klachtencommissie bracht op 7 mei 2007 advies uit aan de korpsbeheerder. In dit advies staat onder meer vermeld dat de klachtencommissie geen reden heeft om te twijfelen aan het gedetailleerde en aannemelijke relaas van de politieambtenaren J. en K. dat zij verzoeker hun komst telefonisch hebben aangekondigd en daarbij hebben gezegd dat verzoeker zowel slachtoffer als verdachte van mishandeling was en daarom mogelijk aangehouden zou kunnen worden. Aangezien ook verder niet was gebleken van een

leugentje om bestwil adviseerde de klachtencommissie de korpsbeheerder deze klacht ongegrond te verklaren.

Ten aanzien van de klacht dat de aanhouding met veel machtsvertoon gepaard was gegaan, oordeelde de klachtencommissie allereerst dat er geen aanwijzingen waren dat er een vierde politieambtenaar aanwezig was geweest, zoals verzoeker stelde. Er was een tweede politieauto nodig, omdat het dienstvoertuig van J. en K. onvoldoende ruimte bood om verzoeker te vervoeren. In dit voertuig zat immers een surveillancehond. Dit maakte het volgens de klachtencommissie noodzakelijk dat collega E. ter plaatse kwam zodat E. en K. verzoeker samen in het voertuig van E. konden vervoeren. De klachtencommissie oordeelde dat niet was gebleken van buitenproportioneel groot en onnodig machtsvertoon en adviseerde de korpsbeheerder ook deze klacht ongegrond te verklaren.

Ten aanzien van de klacht dat de politieambtenaren de hevige pijn aan verzoekers vinger te lang hebben genegeerd, oordeelde de klachtencommissie dat zij ervan overtuigd is geraakt dat alle betrokken politieambtenaren wel degelijk hebben gezien dat verzoeker een serieuze verwonding aan zijn vinger had waardoor hij veel pijn had. Allereerst hebben E. en K. contact met de GGD opgenomen om de hulp van een arts in te roepen. Vervolgens heeft W. tweemaal contact gezocht met een arts toen hij zag hoeveel last verzoeker van zijn vinger had. Ten slotte heeft ook S. zijn uiterste best gedaan om verzoeker zo snel mogelijk bij een arts te krijgen, aldus de klachtencommissie. Het was volgens de klachtencommissie niet terecht om de politieambtenaren te verwijten achteloos met de pijn en verwonding van verzoeker te zijn omgegaan. De klacht diende naar het oordeel van de klachtencommissie ongegrond verklaard te worden.

4. De korpsbeheerder deelde verzoeker bij brief van 19 juni 2007 mee het advies van de klachtencommissie over te nemen en zijn klachten ongegrond te verklaren.

5. De rechter veroordeelde verzoeker op 9 februari 2007 tot een geldboete van € 400 waarvan € 200 voorwaardelijk, wegens bedreiging met mishandeling en mishandeling van een ambtenaar in functie.

I. Ten aanzien van de aanhouding in de woning

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid hem op 22 september 2006 in zijn woning hebben aangehouden, terwijl de toezegging was gedaan om bij hem thuis te komen om aangifte op te nemen ter zake mishandeling.

2. De korpsbeheerder heeft de Nationale ombudsman bij brief van 3 april 2008 laten weten dat de betrokken politieambtenaren J. en K. naar verzoekers woning zijn gereden om hem aan te houden. In de auto hebben zij verzoeker gesproken en hem hun komst

aangekondigd. Verzoeker had volgens de korpsbeheerder aangegeven dat hij weg moest. Hierop hebben J. en K. gezegd dat verzoeker thuis op hen moest wachten en dat hij niet alleen slachtoffer was, maar ook verdachte. De korpsbeheerder heeft gesteld dat J. en K. verzoeker zelfs hebben meegedeeld dat wanneer hij toch mocht vertrekken, hij het risico liep onderweg te worden aangehouden.

Het is volgens de korpsbeheerder mogelijk dat toen verzoeker met het servicecentrum belde, de medewerker van het servicecentrum heeft gezegd dat de politie bij hem thuis zou komen om de aangifte op te nemen. Dit is echter niet meer te achterhalen omdat de bandopname na zes maanden wordt vernietigd, aldus de korpsbeheerder.

Voorts heeft de korpsbeheerder gesteld dat J. en K. naar verzoekers woning zijn gegaan omdat zij hem wilden aanhouden ter zake de mishandeling van de BOA. Hierbij speelt mee dat de BOA op 5 september 2006 ook aangifte had gedaan van bedreiging door verzoeker. Volgens de korpsbeheerder is een uitnodiging op het bureau in zo'n geval te vrijblijvend.

Omdat J. en K. surveilleerden in een voertuig dat slechts plaats heeft voor twee inzittenden, is collega E. naar verzoekers woning gekomen. Zodoende konden E. en K. verzoeker in het dienstvoertuig van E. naar het politiebureau overbrengen.

De korpsbeheerder acht de klacht ongegrond.

3. In reactie op het standpunt van de korpsbeheerder heeft verzoeker bij e-mail van 25 april 2008 laten weten dat wanneer hij op de hoogte was geweest van het feit dat hij verdachte was, hij thuis niet op de politie had gewacht maar dat hij was vertrokken om zich te laten behandelen aan zijn vinger en om zijn zakelijke afspraken na te komen.

Voorts heeft verzoeker gesteld dat het relaas van de politie over het vervoer allemaal wel zal kloppen, maar dat deze wijze van aanhouding voor hem erg ingrijpend was.

4. Betrokken politieambtenaar J. heeft op 13 mei 2008 onder meer tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman verklaard dat hij naar aanleiding van een melding van mishandeling met zijn collega's E. en K. ter plaatse is gegaan. E. is toen de gegevens van de BOA gaan noteren, die aangifte jegens verzoeker wilde doen. Op dat moment kregen de politieambtenaren via het servicecentrum te horen dat verzoeker belde. Volgens J. hebben zijn collega K. en hij onderweg naar verzoeker het telefoontje van verzoeker aangenomen. J. heeft verklaard dat het vaststond op het moment dat zij naar verzoeker gingen, dat ze hem zouden aanhouden wegens mishandeling van de BOA. Omdat het om een heterdaadsituatie ging, zijn J. en K. zo snel mogelijk naar verzoeker gegaan om hem te spreken. E. was op dat moment nog bezig met het noteren van de gegevens van de BOA, zodat het geen optie was dat E. en K. in het voertuig van E. naar verzoekers woning gingen (zodat met één politievoertuig kon worden volstaan). De wijze van het vervoer van verzoeker is volgens J. een tweede punt. Bovendien moet volgens J.

niet worden vergeten dat het om een verdenking wegens mishandeling ging en het risico bestond dat verzoeker geweld zou gebruiken.

Volgens J. hebben zijn collega K. en hij verzoeker onderweg via de carkit gesproken en hem verteld dat hij aangifte kon doen, maar ook verdachte was. Ook hebben zij verzoeker verteld dat wanneer verzoeker zijn woning zou verlaten, hij het risico liep op de snelweg aangehouden te worden. Hierop had verzoeker volgens J. gezegd dat hij dan wel op J. en K. bleef wachten.

5. Betrokken politieambtenaar E. heeft op 13 mei 2008 onder meer tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman verklaard dat hij naar aanleiding van de melding van de BOA, dat deze door verzoeker was mishandeld, samen met zijn collega's J. en K. naar het bos is gereden. E. heeft daar de BOA gehoord. Volgens E. kwam via de meldkamer het bericht binnen dat verzoeker had gebeld en aangifte wilde doen tegen de BOA. Omdat E. de BOA nog aan het horen was, zijn zijn collega's J. en K. naar de woning van verzoeker gegaan om verzoeker daar aan te houden. E. heeft verklaard dat niet is overwogen dat één van zijn collega's met hem samen naar verzoeker zou rijden (in de auto van E., zodat maar één auto nodig was in plaats van twee), omdat E. nog met de BOA in gesprek was.

Volgens E. wordt standaard de hondenauto ingezet wanneer de hondengeleider een noodhulpdienst draait.

6. Tijdens een telefoongesprek met een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman op 17 juni 2008 heeft verzoeker onder meer verklaard dat hem op 22 september 2006 door de politie is toegezegd dat de politie bij hem thuis zou komen om zijn aangifte tegen de BOA op te nemen. Volgens verzoeker zou het kunnen dat hij telefonisch met de betrokken ambtenaren J. en K. heeft gesproken, maar het is volgens hem absoluut niet het geval dat zij hem hebben gezegd dat hij ook verdachte was in deze zaak. Verzoeker heeft benadrukt dat wanneer hij had geweten dat de politie hem in zijn woning zou aanhouden, hij niet op de politie zou hebben gewacht. Die dag was zijn baas uit de Verenigde Staten in Nederland en samen hadden zij een aantal afspraken na te komen, aldus verzoeker.

Beoordeling

Ten aanzien van de toezegging

7. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd. Dit betekent dat wanneer de politie verzoeker heeft toegezegd dat zij bij hem thuis komt om zijn aangifte op te nemen, zij dit bezoek ook voor dat doel moeten gebruiken.

8. Vast is komen te staan dat er twee incidenten hebben plaatsgevonden tussen verzoeker en de betrokken BOA, waarvan de BOA aangifte heeft gedaan wegens bedreiging respectievelijk mishandeling. De strafrechter heeft verzoeker op 9 februari 2007 veroordeeld wegens bedreiging met mishandeling en mishandeling van een ambtenaar in functie en verzoeker een geldboete opgelegd van € 400, waarvan € 200 voorwaardelijk.

Ten aanzien van de klacht over de aanhouding in verzoekers woning terwijl de toezegging zou zijn gedaan dat de politie verzoeker zou bezoeken om zijn aangifte op te nemen, constateert de Nationale ombudsman dat de verklaringen op dit punt niet overeenkomen. De betrokken ambtenaren hebben verklaard dat zij verzoeker onderweg hebben meegedeeld dat hij ook verdachte was en dat hij thuis moest blijven. Verzoeker heeft dit ten stelligste ontkend en heeft gesteld dat hem slechts de toezegging was gedaan dat zijn aangifte zou worden opgenomen.

Nu de Nationale ombudsman geen feiten of omstandigheden aanwezig acht op grond waarvan aan de ene verklaring meer waarde moet worden toegekend dan aan de andere gaat de Nationale ombudsman er vanuit dat er op dit punt onduidelijke communicatie heeft plaatsgevonden. Gelet op het feit dat er sprake was van een heterdaad-situatie (waarin verzoeker zonder aanhoudingsbevel kon worden aangehouden) én verzoeker nadien door de strafrechter is veroordeeld wegens bedreiging met mishandeling en mishandeling is de Nationale ombudsman van oordeel dat verzoeker hieraan niet de gerechtvaardigde verwachting kon ontlenen dat de politie hem niet in zijn woning zou

aanhouden. De politie heeft dan ook niet in strijd met het vereiste van rechtszekerheid gehandeld.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Ten aanzien van de aanhouding

9. Het evenredigheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen voor het bereiken van een doel een middel aanwenden dat voor de betrokkenen niet onnodig bezwarend is en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel. Dit betekent dat de politie bij een aanhouding niet meer politieambtenaren en voertuigen inzet dan noodzakelijk is.

10. Ten aanzien van de wijze van aanhouding overweegt de Nationale ombudsman allereerst dat hij ervan uitgaat dat deze door drie politieambtenaren heeft plaatsgevonden. Niets wijst erop dat er nog een vierde politieambtenaar aanwezig was bij de aanhouding. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de diensthond - die in de hondenauto meeging naar verzoekers woning - bij de aanhouding is ingezet.

De Nationale ombudsman kan zich voorstellen dat verzoeker de aanhouding door drie politieambtenaren, die met twee dienstvoertuigen ter plaatse kwamen (waarvan één hondenauto), als ingrijpend heeft ervaren.

Gebleken is dat verzoeker niet door de politieambtenaren J. en K. vervoerd kon worden vanwege de diensthond die achterin het voertuig zat. Om die reden is even later E. ter plaatse gekomen. Nu E. nog met de BOA in gesprek was op het moment dat J. en K. naar verzoekers woning reden, lag het niet voor de hand dat K. samen met E. (in diens auto) naar verzoekers woning ging (zodat met één voertuig en twee politieambtenaren had kunnen worden volstaan). Aangezien er nog sprake was van een heterdaadsituatie en het dus voor de politie van belang was om verzoeker zo snel mogelijk aan te houden, kon niet van de politieambtenaren worden verwacht dat zij een andere keuze hadden gemaakt.

De Nationale ombudsman acht de wijze van aanhouding dan ook niet in strijd met het evenredigheidsvereiste.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

II. Ten aanzien van het onthouden van medische zorg

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat hem op het politiebureau medische zorg is onthouden, waardoor hij blijvend letsel aan zijn linkerhand heeft overgehouden.

2. In zijn brief van 3 april 2008 aan de Nationale ombudsman heeft de korpsbeheerder gesteld dat verzoeker om 8.08 uur is aangehouden en om 8.30 uur op het politiebureau is aangekomen. Op weg naar het bureau hebben de betrokken politieambtenaren via de meldkamer om een arts gevraagd. Dit hebben zij doorgegeven aan hulpofficier van justitie W. Om 8.55 uur heeft W. via de meldkamer met een GGD-arts gesproken en heeft hij de toestand van verzoekers vinger beschreven. Hierop heeft de arts aangegeven dat verzoeker binnen acht uur in een ziekenhuis naar zijn vinger moest laten kijken, aldus de korpsbeheerder. Toen W. terugkwam bij verzoeker en constateerde dat hij veel pijn had, heeft W. wederom met de arts gebeld. De arts wilde toen op het politiebureau in Tiel naar verzoekers vinger komen kijken.

De korpsbeheerder heeft aangegeven dat het verhoor van verzoeker om 9.45 uur is onderbroken en dat politieambtenaar S. toen met verzoeker naar Tiel is gereden. Omdat de reguliere GGD-arts niet naar Geldermalsen komt, is verzoeker naar Tiel overgebracht.

De korpsbeheerder heeft gesteld dat de politie ervoor zorg dient te dragen dat aan ingeslotenen de noodzakelijke medische zorg wordt verleend. Volgens de korpsbeheerder heeft de politie verzoekers verwondingen serieus genomen en is daar naar behoren mee omgegaan. De politieambtenaren hebben de ernst van de situatie onderkend en om een arts verzocht, die verzoeker op korte termijn heeft onderzocht. De korpsbeheerder acht de klacht ongegrond.

3. Verzoeker heeft in reactie op het standpunt van de korpsbeheerder gesteld dat hem de medische zorg voor uren is onthouden, en dat hij naar een politiebureau is vervoerd waar hem nog steeds geen hulp werd verleend.

Verzoeker heeft aangegeven dat de politie ervoor moet zorgen dat zij haar zaakjes goed voor elkaar heeft en er niet na uren achter moet komen dat er geen goede afspraken bestaan over het al dan niet verschijnen van een EHBO'er dan wel arts.

4. Betrokken ambtenaar J. heeft op 13 mei 2008 onder meer tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman verklaard dat zij verzoeker op het politiebureau hebben ingesloten en toen de meldkamer hebben gebeld om een arts te raadplegen. Hiervan hebben zij de hulpofficier van justitie in kennis gesteld.

Volgens J. hebben zij later gehoord dat de arts niet wilde komen, hetgeen hem verbaasde. Het was J. niet bekend dat de GGD-arts niet naar het politiebureau in Geldermalsen komt.

5. Betrokken ambtenaar E. heeft op 13 mei 2008 onder meer tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman verklaard dat de GGD via de meldkamer is benaderd toen zij op het politiebureau aankwamen. Het verbaasde E. dat de GGD-arts niet naar het politiebureau in Geldermalsen wilde komen. Volgens E. is dit in het verleden wel gebeurd en is het beleid dat wanneer er een arts nodig is, een GGD-arts naar Geldermalsen komt. Het was de beslissing van de arts om niet te komen, niet van de politie, aldus E.

6. De korpsbeheerder heeft desgevraagd bij brief van 23 mei 2008 nadere informatie verstrekt over de medische zorg op politiebureaus. Hij heeft laten weten dat de politie Gelderland-Zuid een mantelovereenkomst heeft gesloten met Hulpverlening Gelderland-Midden (GGD-HGM). Deze overeenkomst heeft betrekking op medische diensten ten behoeve van arrestanten die op het politiebureau te Tiel zijn ingesloten en op de back-up van medische diensten ten behoeve van arrestanten die op hoofdbureau in Nijmegen zijn ingesloten. De reguliere arrestantenzorg voor het hoofdbureau in Nijmegen is geregeld middels een contract met een drietal (huis)artsen.

De medische zorg voor verzoeker valt volgens de korpsbeheerder niet onder de mantelovereenkomst, omdat hij niet op het politiebureau in Tiel was ingesloten. Voor hulp aan ingeslotenen die niet op het politiebureau in Tiel of Nijmegen verblijven, behoren politieambtenaren contact op te nemen met een arts. De politie kan met iemand naar een EHBO- of huisartsenpost gaan of op andere wijze contact leggen met een (GGD)arts.

Het zou volgens de korpsbeheerder kunnen dat de betrokken politieambtenaren zich er niet bewust van zijn geweest dat de mantelovereenkomst met HGM niet geldt voor het politiebureau in Geldermalsen.

7. Betrokken hulpofficier van justitie W. heeft op 2 juni 2008 onder meer tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman verklaard dat nadat verzoeker is aangehouden, de meldkamer het eerste contact met de GGD heeft gelegd. Toen W. vond dat het te lang duurde voordat er een arts kwam, heeft hij van de meldkamer het telefoonnummer van de GGD gekregen en heeft hij zelf de arts gebeld. W. heeft verklaard niet te weten of dit een arts van GGD hulpverlening Gelderland-Midden is. W. heeft aangegeven dat hem ook niet bekend is dat een arts van GGD-HGM niet naar het politiebureau te Geldermalsen komt. De arrestantenverzorgers in Tiel en de meldkamer hebben volgens W. een lijst met telefoonnummers, waar naartoe gebeld moet worden indien er een arts nodig is.

Voorts heeft W. verklaard dat de arts in eerste instantie helemaal niet wilde komen, omdat dit naar zijn mening niet nodig was. Omdat verzoeker erge pijn had, heeft W. nogmaals met de arts gebeld. W. heeft aangegeven dat hij de arts toen op zijn verantwoordelijkheid heeft gewezen en heeft gezegd dat hij een proces-verbaal zou opmaken waarin hij zou verklaren dat de arts weigerde te komen. Toen was de arts bereid om naar het politiebureau in Tiel te komen, waarna verzoeker naar Tiel is overgebracht. Voor W. was dit de eerste keer dat een arts niet naar het politiebureau wilde komen. Dit verbaasde hem, zeker omdat de arts medisch advies gaf zonder verzoeker te hebben gezien.

8. Tijdens een telefoongesprek op 17 juni 2008 met een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman heeft verzoeker onder meer verklaard dat zijn ringvinger nog altijd krom staat en dat hij hiermee niet zoveel meer kan. Verder staan zijn pink en middelvinger krom, maar deze kan hij nog wel bewegen.

Voorts heeft verzoeker aangegeven dat hij op het politiebureau in Tiel niet is gezien door een arts, maar door iemand met een EHBO-diploma.

Na zijn invrijheidstelling is verzoeker op eigen gelegenheid naar het ziekenhuis in Gorinchem gegaan. Volgens verzoeker heeft de arts daar tegen hem gezegd dat hij veel eerder had moeten langskomen. Verzoeker heeft gesteld dat hij rond 13.45 uur in vrijheid is gesteld.

9. Een medewerker van de Nationale ombudsman is op 17 juni 2008 bij de GGD nagegaan of de persoon door wie verzoeker op het politiebureau in Tiel is gezien, een arts of een verpleegkundige is. Gebleken is dat deze persoon basisarts is en onder meer verantwoordelijk is voor arrestantenzorg.

10. Desgevraagd heeft de korpsbeheerder op 18 juni 2008 laten weten dat verzoeker op 22 september 2006 om 12.55 uur is heengezonden.

Beoordeling

11. Het vereiste van bijzondere zorg houdt in dat bestuursorganen aan personen die onder hun hoede zijn geplaatst de zorg verlenen waarvoor deze personen, vanwege die afhankelijke positie, op die bestuursorganen zijn aangewezen.

Dit betekent dat de medische zorg op een politiebureau voldoende moet zijn gegarandeerd.

12. Uit het onderzoek is gebleken dat nadat verzoeker door de politie is aangehouden en overgebracht naar het politiebureau te Geldermalsen, de meldkamer contact heeft gezocht met de GGD om een arts te raadplegen. Omdat het hulpofficier van justitie W. te lang duurde voordat er een arts kwam, heeft hij zelf tweemaal contact gezocht met de arts. Van de meldkamer kreeg W. het telefoonnummer van de GGD, maar de betreffende arts wilde niet naar het politiebureau in Geldermalsen komen. Ongeveer één uur en 45 minuten na aankomst op het politiebureau, is het verhoor van verzoeker onderbroken om hem over te brengen naar het politiebureau te Tiel. Daar wilde de arts wel naartoe komen om verzoekers vinger te onderzoeken.

Tijdens het onderzoek is gebleken dat de politie een contract heeft afgesloten met de GGD Hulpverlening Gelderland-Midden ten behoeve van het arrestantenverblijf te Tiel (en als back-up voor het hoofdbureau te Nijmegen). De betreffende arts die in eerste instantie door de meldkamer en vervolgens door hulpofficier van justitie W. is benaderd, is werkzaam bij de GGD Hulpverlening Gelderland-Midden. Volgens het afgesloten contract hoefde hij dus niet naar het politiebureau te Geldermalsen te komen.

13.1 De Nationale ombudsman overweegt dat de politie ervoor dient te zorgen dat ingeslotenen adequate medische verzorging krijgen. Hem is gebleken dat de betrokken politieambtenaren zich voldoende hebben ingespannen om ervoor te zorgen dat verzoeker door een arts zou worden gezien. Zo heeft hulpofficier van justitie W. tweemaal contact gezocht met de betreffende GGD-arts en heeft politieambtenaar S. het verhoor onderbroken om verzoeker over te brengen naar het politiebureau te Tiel. Vanaf het moment van insluiten heeft het ongeveer anderhalf uur geduurd voordat verzoeker daadwerkelijk door een arts is gezien.

Dat het wachten waarschijnlijk langer heeft geduurd dan noodzakelijk, is te wijten aan het feit dat er vanuit de meldkamer telefonisch contact is opgenomen met een arts, die geen contractuele verplichting had om ingeslotenen op het politiebureau te Geldermalsen te bezoeken. Hulpofficier van justitie W. heeft vervolgens wederom - via de meldkamer - contact met deze arts opgenomen. Hierdoor is enige tijd verloren gegaan. De Nationale ombudsman oordeelt echter dat niet kan worden gesteld dat de politie verzoeker medische zorg heeft onthouden, nu de politie zich naar behoren heeft ingezet om verzoeker door een arts te laten bezoeken en verzoeker ondanks de vertraging binnen een redelijke termijn door een arts is gezien. Hiermee heeft de politie niet gehandeld in strijd met het vereiste van bijzondere zorg.

In zoverre is de gedraging behoorlijk.

13.2 De Nationale ombudsman signaleert dat het wachten op een arts (mede) is te wijten aan het feit dat binnen de politieorganisatie kennelijk niet duidelijk is welke arts moet worden benaderd. In dit geval is immers door de meldkamer (en later ook door W.) contact opgenomen met een arts die contractueel gezien niet het politiebureau in Geldermalsen bezoekt. Hierdoor heeft verzoeker waarschijnlijk langer op een arts moeten wachten dan noodzakelijk.

De Nationale ombudsman acht het feit dat hierover binnen de politieorganisatie onvoldoende duidelijkheid bestaat in strijd met het vereiste van adequate organisatorische voorzieningen, dat inhoudt dat bestuursorganen hun administratieve beheer en organisatorisch functioneren inrichten op een wijze die behoorlijke dienstverlening aan burgers verzekert.

In zoverre is de gedraging niet behoorlijk.

14. Het voorgaande geeft de Nationale ombudsman aanleiding de korpsbeheerder in overweging te geven ervoor zorg te dragen dat binnen zijn korps de regels ten aanzien van het inschakelen van artsen bekend zijn bij een ieder.

15. Ten aanzien van verzoekers klacht dat hij blijvend letsel heeft overgehouden doordat hem medische zorg is onthouden, overweegt de Nationale ombudsman dat de arts die verzoeker op het politiebureau in Tiel heeft onderzocht, heeft geoordeeld dat verzoeker binnen 6 à 8 uur naar het ziekenhuis moest gaan. Verzoeker is om 12.55 uur in vrijheid gesteld en naar eigen zeggen rond 16.00 uur door een arts in het ziekenhuis te Gorinchem gezien. Gelet op het advies van de arts heeft de politie verzoeker tijdig in vrijheid gesteld.

Volgens verzoeker heeft de arts in het ziekenhuis gezegd dat hij meteen naar het ziekenhuis had moeten komen. Dat de GGD-arts in Tiel wellicht een onjuiste inschatting van de verwonding aan verzoekers vinger heeft gemaakt, is iets wat de politie niet kan worden toegerekend. Deze arts is immers zelf verantwoordelijk voor zijn medisch handelen.

In zoverre is de gedraging behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid is niet gegrond ten aanzien van:

- de aanhouding;

- het onthouden van medische zorg, waardoor verzoeker blijvend letsel zou hebben opgelopen.

Het feit dat er ter plaatse onvoldoende duidelijkheid bestond over de vraag welke arts kon worden geraadpleegd, acht de Nationale ombudsman niet behoorlijk wegens strijd met het vereiste van adequate organisatorische voorzieningen.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft de korpsbeheerder in overweging ervoor zorg te dragen dat binnen zijn korps de regels ten aanzien van het inschakelen van artsen bekend zijn bij een ieder.

Bij brief van 17 februari 2009 liet de korpsbeheerder de Nationale ombudsman weten, dat; op 29 oktober 2008 een excuusbrief was verzonden aan verzoeker;

het rapport van de Nationale ombudsman was besproken met de Gemeenschappelijke meldkamer en met Arrestantenverzorging en dat de procedures nogmaals onder de aandacht worden gebracht en waar nodig zullen worden aangepast;

een intranetbericht was verschenen opdat politieambtenaren in brede zin kennis zullen kunnen nemen van de procedures;

de hulpofficieren van justitie via een e-mailbericht zijn geïnformeerd over het rapport van de nationale ombudsman en de handelwijze.

Bij brief van 24 maart 2009 heeft de Nationale ombudsman de korpsbeheerder bericht met instemming hiervan te hebben kennisgenomen.

Onderzoek

Op 7 december 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer M. te Heukelum, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek naar de klacht werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor het justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Arnhem over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden

was. De genoemde hoofdofficier maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

In een later stadium van het onderzoek werd de betrokken ambtenaren een aantal vragen gesteld en werd de korpsbeheerder om nadere informatie verzocht.

Verzoeker werd in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder en de betrokken ambtenaar W. deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen.

Noch de betrokken ambtenaar J. noch de betrokken ambtenaren E., S. en K. gaven binnen de gestelde termijn een reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 7 december 2007, met bijlagen.

Standpunt van de korpsbeheerder van 3 april 2008.

Reactie van verzoeker van 25 april 2008.

Verklaring van betrokken ambtenaar J. van 13 mei 2008.

Verklaring van betrokken ambtenaar E. van 13 mei 2008.

Nadere informatie van de korpsbeheerder van 23 mei 2008.

Verklaring van betrokken ambtenaar W. van 2 juni 2008.

Verklaring van verzoeker van 17 juni 2008.

Informatie van de GGD Hulpverlening Gelderland-Midden van 17 juni 2008.

Informatie van de korpsbeheerder van 18 juni 2008.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Zie onder Beoordeling.